

GAZETA KRAKOWSKA

N^{ro} 3

z KRAKOWA DNIA 10 STYCZNIA 1827 ROKU WE SRODE.

— Z Krakowa. —

W Nömerze 1. Gazety Krakowskiej r. b. zaszła omyłka druku; która się w ten prostuie sposób: w mieyscu, gdzie jest wyrażono X. Michał Nowiński, bydź powinno X. Michał Trawiński.

Na 9tym Posiedzeniu Seymu Rzeczypospolitey Krakowskiej dnia 18 Grudnia 1826 r.

Po odczytaniu Protokółu obrad poprzedzającego Posiedzenia, Marszałek Seymu oznaymił Izbie Prawodawczej, iż w dopełnieniu Jey woli, łącznie z Assessorami Seymowemi miał zaszczyt złożyć szczerę życzenia dla Nayaśnieyszego Mikołaja Césarza Wszech Rossyi Króla Polskiego, Protektorä Rzeczypospolitey Krakowskiej, przed Rezydentem i Konsulem Jego, które tenże naychętniey przyjąwszy, zapewnił Delegacyä o przesłaniu tychże do podnóżka Tronu.

Reprezentant Leon Rudowski stósownie do wniosku na ostatniem Posiedzeniu uczynionego, odczytał Izbie przedstawienie mające za cel żądanie objaśnienia z strony Senatu Rządzącego, w jakim rozumieniu Re-skrypt Kommissyi Organizacyney co do po-

stępowania w wyborach Zastępców Sędziów wydany, brany bydź winien.

Marszałek Seymu odwołując się do głosu swego na poprzedniem Posiedzeniu oznaymił, że prawo wyboru Zastępców Sędziów Izbie ani z mocy Konstytucyi, ani z Statutu Urządzącego Zgromadzenia polityczne nie-służy.

Assesor Seymu Soczyński dla osiągnięcia skutku z przedstawienia przez Leona Rudowskiego uczynionego, wnosil ażeby takowe nie do Senatu, lecz wprost do Kommissyi Prawodawczej w myśl Art: 154 Statutu do rozpoznania odesłanem było.

Marszałek Seymu na wniosek Assessora Seymu Soczyńskiego oznaymił, że stósownie do art: 154 oskarżenia iedynie osób prywatnych rozpoznaniu Kommissyi Prawodawczej poddane bydź mogą, lecz nie działania Senatu który jako corpus morale i nawyższą władzę wykonawczą w kraju sprawujący żadnemu Sądowi nieulega.

Reprezentant Rudowski oświadczył, że przedstawienie Jego nieoskarża działań Senatu, żąda tylko mieć wyjaśnionym komu służy władza wybierania Zastępców Sędziów.

Delegowany z Akademii Paweł Czay-

kowski z uwagi, że maiestat Ciała Prawodawczego po zamknięciu obrad Senat wykonywa, sędził być prawem tegoż Senatu wybierać Zastępców bez względu na wielość kresek przez Kandydatów w Izbie Prawodawczej o-
trzymanych, bo większość 3ch lub 4ch kresek w Izbie z 41 członków złożonej osiągnię-
na, za elekcyą negacyią prawa do Zastęp-
stwa nienadająca uważana być winna, i z
tego powodu przedmiot ten za niewłaściwie
rozwadze Izby oddanym być sędził.

Reprezentant Rudowski na wniosek De-
legowanego z Akademii oświadczył, że w to-
czącym się przedmiocie Izba właśnie chce
być przekonana czy do Niey lub Senatu o-
biór Zastępców należy, tem bardziey że
jednostaynego w tym względzie niezachowa-
no postępowania, i Izba w latach upłynio-
nych wybierała Zastępców, od roku zaś prze-
szłego Senat obioru takowego dopełnia.

Marszałek Seymu Prawo służące do
obioru Zastępców Assesorów, którzy do Za-
stępowania Sędziów są użyci Art. 3, Reskry-
ptu Kommissyi Organizacyjney objaśniał,
z dodaniem żepraejudicata Reprezentanta Ru-
dowskiego Prawa stanowić niemoga.

Reprezentant Rudowski wnosil, że dla te-
go w przedstawieniu swoim żąda priororów,
aby Prawu jeżeli służy Senatowi co do obio-
ru Zastępców Sędziego nieubliżał.

Delegowany Sędzia Pokoiu Librowski
uważał, że obior Zastępców Sędziego nie
do Izby Reprezentacyjney, lecz do Senatu
należy, i Temu służy Prawo powoływania
Kandydatów bez względu na większość kre-
sek — Kandydat zaś naywięcey kresek mają-
cy ma prawo powzięcia świadectwa, nie zaś
nominacyi na Zastępcę Sędziego.

Reprezentant Rudowski odpowiadając
na głos Delegowanego Sędziego Pokoiu Li-
browskiego oznaymił, że pomija względ na

większość kresek, żąda tylko wyjaśnienia
czyli Senat Rządzący ma prawo obierać ko-
go innego Zastępcę, a nie tego którego Pre-
zes Sądu Appellacyjney stosownie do Re-
skryptu Kommissyi Organizacyjney przed-
stawił.

Marszałek Seymu w odpowiedzi Repre-
zentantowi Rudowskiemu oświadczył, iż Pre-
zes Sądu Appellacyjney stosownie do tegoż
Reskryptu może tylko przedstawić Senatowi
Listę Kandydatów przez Gminy wybranych
i opinią, która jednakże Senatowi w nomino-
waniu Zastępcy obowiązując nie może.

Assesor Seymu Soczyński z uwagi, że
Reskrypt Kommissyi Organizacyjney wcze-
śniejszym jest od Ustawy Konstytucyjney
która prawo obioru Sędziów Izbie Prawodaw-
czyj nadała, przedstawiał Izbie obawę aże-
by z attrybuowania powyższego Reskryptu
Senat nietylko Zastępców, ale i samych nie-
nominował Sędziów, a tak i sądownictwo
przez Konstytucyą za niepodległe uznane, pod
władzę nieprzeszło Senatowi.

Marszałek Seymu w usunięciu obawy
Assesora Seymu Soczyńskiego oznaymił, że
Senat Rządzący jako Stróż Konstytucyi nigdy
do obioru Sędziów nieprzystępował i nie-
przystąpi, mianem tych tylko Urzędników
Sądowych względnie których Art. 18 Kon-
stytucyi nadaje mu władzę.

Reprezentant Rudowski w zabranym gło-
sie oświadczył, że Senat Rządzący musiał
mieć na uwadze przepisy Konstytucyi i Sta-
tutu, gdy Reskryptem swym w roku 1820
wydanym, obior Zastępców Sędziego za być
attrybucyą Izby oznaymił.

Assesor Seymu Soczyński w odpowiedzi
Marszałkowi Seymu oznaymił, że słuszna
jest jego obawa, bo Senat nominując Asse-
sorów też same co i Sędzia attrybucyę mają-
cych, robi ich względnie siebie podległemi,

gdy tymczasem Sędzia Konstytucyjny nie jest uległym, i że władza obioru Assesorów do Prezesa Sądu Appellacyjnego należąca, niewiadomo z jakiej Ustawy do Senatu przeniesioną została.

Marszałek Seymu oznajmił, że Prezesowi Sądu Appellacyjnego służyła władza obioru Assesorów z tymczasowego urzędnictwa sądownictwa w roku 1816 wydanego, z późniejszego zaś rozwinięcia Konstytucji Senat Rządzący na mocy Art. 18 nominuje.

Reprezentant Rudowski uważał być koniecznym przymiotem władzy wykonawczej, ażeby co raz postanowi tego dotrzymała, i że Senat Rządzący przyznając w roku 1820. Izbie Prawodawczej Prawo obioru Zastępcy Sędziego zmiany dopuszczać się nie był powinien.

Reprezentant Kadłubowski żądał odesłania tego przedmiotu do Senatu w myśl Art. 70 Statutu, z dodaniem by ilość Sędziów stosowna była do Art. 15 Konstytucji i żeby w miejsce Assesorów Izba Sędziów wybrała.

Reprezentant Czerniński oświadczył, że Konstytucja niewzmiankuje o Assesorach przedstawiał równie by w miejsce tychże iako też same co i Sędziowie mających pracę, a mniejsze wynagrodzenie, Sędziowie wybrani byli.

Reprezentant Kadłubowski uważał jeszcze i z tego względu potrzebę obioru Sędziów zamiast Assesorów, że dla Sędziego pewne są zakreszone kwalifikacye, na które jednak Senat przy nominowaniu Assesorów niedaje uwagi.

Reprezentant Lipczyński odnosząc głos swój do głosu Delegowanego z Akademii Pawła Czaykowskiego oświadczył, że Senat Rządzący w myśl Reskryptu Komisji Organizacyjnej, nawigacyi kresk mającego Kandydata na Urząd Zastępcy Sędziego po-

woływać winien; bo dowolne obieranie Reskrypt takowy bez skutku by zostawiło, godząc zaś głos swój z wnioskiem Reprezentanta Kadłubowskiego uważał za potrzebę aby każdy Obywatel przez Urzędnika Konstytucyjnego był sądzonym, gdy zaś ilość tych przez jubelowanie P. Dydyńskiego, którego tego nie żądał, jest zmniejszoną, wnoszą przywrócenie tegoż do urzędowania.

Delegowany Sędzia Pokoju Librowski z uwagi, że Sędziowie obierani są przez Izbę prawodawczą, oświadczył się przeciwnym Sędziemu Dydyńskiego jubilejowi przez Senat Rządzący czynionemu i sądził nie mieć miejsca dopóki sam Sędzia Dydyński zrzeczenia się urzędu niepoda.

Marszałek Seymu w celu niełączenia w deliberacyi kilku oddzielnych przedmiotów zapytywał się Izby, czyli wniosek Reprezentanta Rudowskiego tyczący się obioru Zastępców Sędziego ma być do Senatu odesłanym.

Assesor Seymu Soczyński obstawał za odesłaniem tego wniosku do Komisji prawodawczej.

Marszałek Seymu oświadczył, że nie może dopuścić aby czynności władzy Należytej w sposobie oskarżającym rozpoznaniu Komisji prawodawczej podane były.

Delegowany z Akademii Paweł Czaykowski na wniosek Assesora Seymu Soczyńskiego oznajmił, że odesłanie do Komisji prawodawczej nieodniosłoby skutku, bo taż niemogłaby wzywać Senatu o pobudki, które w tem mógł mieć działaniu.

Assesor Seymu Soczyński utrzymywał za konieczne odesłanie tego przedmiotu do Komisji prawodawczej dla tego, by zgłębić i rozpoznać czy to jest skarga lub petycja i taki temu kierunek nadać interessowi, poczem Izba to co z prawa wypadnie orzecby mogła.

Marszałek Seymu używając nareszcie władzy z Art. 70 Statutu sobie służący, deliberacya dalszą nad tym przedmiotem zawiesił, postanawiając całą tą okoliczność Senatowi Rządzącemu przedstawić.

Reprezentant Czerniński wnosił, ażeby Senat Rządzący na przedstawienie Marszałka uczynić się mogącego odpowiedzieć zechciał, co że nastąpi Marszałek Seymu zapewnił.

W dalszym ciągu obrad Sekretarz Seymowy odczytał Reskrypt Senatu odmawiający komunikacyi żądanej przez Reprezentanta Kadłubowskiego instrukcyi Prokuratorom wydanej, z powodu, że niewidzi zasady na którejby się to żądanie opierać mogło, i że poddanie takiej po dy-kussyi Izby żądanej z Attrybucyami teyże niema styczności.

Reprezentant Kadłubowski zamówił sobie jeszcze raz uczynić wniosek co do instrukcyi Prokuratorów, uważając w odmówieniu Senatu, że takowe od istotnych zasad Prawa oddalać się muszą.

Marszałek Seymu odpowiadając, że Senat w wydawaniu instrukcyi Prokuratorom używa tylko swego prawa, zostawił wolność Reprezentantowi Kadłubowskiemu czynienia dalszych odezw.

Marszałek Seymu w odpowiedzi Reprezentantowi Czernińskiemu oznaymił, że co się tyczy instrukcyi rogatkowej, takowa będąc jeszcze przez Kommissyą Organizacyjną wydana dla wiadomości publiczności jest już udzielona.

Reprezentant Lipczyński uważając w ogłoszeniu instrukcyi urzędników interes Rządu, ażeby tym łatwiej przestąpienia tychże wykrytami być mogły, popierał zdanie Reprezentanta Czernińskiego, i przywiódł podobnie przykład nadużycia officialistów rogatkowych, które iedynie z niewiadomości należnych opłat pognodzą.

Marszałek Seymu objaśniając rzecz, miał opłaty rogatkowe dostatecznie być wiadomemi, skoro w każdej kancelaryi rogatkowej taryffa opłat znajduje się, co się tyczy nadużycia officialistów, względnie tych zaskarżenie może mieć miejsce.

Reprezentant Lipczyński oznaymił, że nie wnosi zaskarżenia, iedynie mowę swoją odnosi do potrzeby ogłoszenia instrukcyi.

Marszałek Seymu wezwał Reprezentanta Kadłubowskiego do złożenia swego wniosku instrukcyi Prokuratorów dotyczącego na piśmie, co zaś do głosu delegowanego Sędziego Librowskiego, oznaymił że Senat na przedstawienie Sądu Appel: jubilacyą Sędziego Dydyńskiego przedsięwziął.

Delegow: Sędzia Pokoju Librowski odwołując się do poprzedniego głosu swego, żądał wyjaśnienia czyli sam Sędzia Dydyński do jubilacyi podał się.

Marszałek Seymu przedstawił Delegowanemu Sędziemu Librowskiemu, że w tym względzie, jako Członek Kommissyi Skarbowej z akt do Budżetu dołączonych, przekonać się może.

Reprezentant Rudowski ponowił, że dla tego wniosek co do objoru zastępców Sędziego uczynił, ażeby wiedzieć czyli obywatela przez urzędników Konstytucyjnych, czyli też przez officialistów sądzonemi być mają.

Assesor Florkiewicz odczytał na piśmie uczyniony wniosek w przedmiocie zasiągnięcia od Senatu Rządzącego wiadomości o skutku produkowanych przez obywateli tuteyszeszo-Kraiovych pretensyi do Rządów Austriackiego i Polskiego, z powodów dostatecznie w tymże wniosku wyłuszczonech.

Assesor Seymu Soczyński będąc za przesłaniem wniosku odczytanego do Senatu, uważał za potrzebę mienia w tym względzie skuteczney odpowiedzi.

Assesor Seymu Florkiewicz odczytał dodatkowo do wniosku swego Art. 14 traktatu dodatkowego, z osnowy którego wywodził, że pretensyie obywateli prywatnie likwidować się mogące przez zamianę ich na Rządowe, a ztąd znaczney przewłoki w poszukiwaniu tychże, uszczerbku z utraty procentów, a może i kapitałów doznaia.

Marszałek Seymu odpowiadając na wniosek Assesora Seymu Florkiewicza oznaymił, że Rząd Ces. Austriacki według uczynionego w tej mierze Senatowi doniesienia układa się już z Rządem Królestwa Polskiego o pretensyie tutejsze-kraiove, i że Senat skuteczną Izbie udzieli odpowiedź.

Wniosek Assesora Seymu Florkiewicza Senatowi Rządzącemu z postanowienia Izby przesłanym został.

Reprezentant Czerniński wniósł pisemne przedstawienie, w przedmiocie wylednania u Senatu Rządzącego przyspieszenia ukończenia rachunków po niegdy Kassyerze Adamku, wydania mu absolutorium i wyextabulowania kaucyi przez P. Leszczyńskiego za tymże zapisaney, które Izba Senatowi przestać uchwaliła.

Marszałek Seymu oświadczył, że wyextabulowanie kaucyi dopiero po ukończeniu rachunków ogólnokraiovych, a mianowicie funduszków ulogich nastąpić może i to nie przedzcy, iak z nadeszłą wiosną przyszłego r.

Reprezentant Czerninski uważał za potrzebne, aby według oświadczenia Marszałka Seymu spełniło się, gdyż inaczey żaden obywatel dla trudności w extabulacyi kaucyi, za urzędnikiem pisaćby nie chciał.

Reprezentant Kadłubowski wskazywał krótką drogę extabulacyi przez zapozwanie Rządu, jednakże i w tym razie przewłoka nastąpićby mogła, gdyby Prokurator skutek wyroku wstrzymiał,

Assesor Seymu Soczyński z uwagi na porządek postępowania, mocą którego wyrok poprzednio wydziałowi doręczonym być winien, a następnie upoważnienie do egzekucyi wydanym zostanie, oświadczył, że tym tylko sposobem egzekucya wyroku przez Prokuratora wstrzymuje się.

Delegowany Sędzia pokoju Librowski oznaymił, że sternictwo Marszałka Seymowego, iako Senatora nad rachunkowością w Senacie miane szybkiego ukończenia teyże i sprężystsze działania spodziewać się w tym przedmiocie każe.

Że Marszałek przeszłorocznego Zgromadzenia oddawał pochwały zasługom Adamka, z tego względu wyznaczono pensyją wdowie, lecz ta bez przynoszenia żadney korzyści na zapłacenie procentów od zapisaney kaucyi obracana zostaje.

Sekretarz Seymowy w dalszym ciągu odczytał Reskrypt Senatu odmawiający podwyższenia zainicyowanej P. Jakóbowi Girtler pensyi Emerytalney, następnie w skutku oznaymienia przez Marszałka Seymowego o nadeszłych z strony Senatu oskarżeniach urzędników w myśl art. 10 Konstytucyi, Sekretarz Seymowy przystąpił do odczytania aktu oskarżenia P. Leona Chwalibogowskiego, byłego Prokuratora przy Trybunale I. Instancyi o nadużycie Urzędu i zdzierstwo obwinionego.

Delegowany z Kapituły X. Teodor Sotyk uważając odczytanie aktu oskarżenia za zbytczne na teraz, żądał odesłanie takowego wprost do Kommissyi Prawodawczej po opinię.

Marszałek Seymu oznaymił, że Senat nie przed Kommissyją Prawodawczą, lecz przed całą Izba oskarża, a zatem odczytanie za potrzebne osadził.

Po odczytaniu oskarżenia i rozdaniu ta-

kowego w iednym exemplarzu każdemu z Członków Reprezentacyi, Assessor Seymu Soczyński na zasadzie art: 136 Statutu oskarżenie Urzędnika przez Senat bez podania przez iednego z Reprezentantów za niewłaściwe uważał.

Marszałek z mocy Reskryptu Kommissyi Organizacyiney 23 Maia 1817, wywodził attrybucyją tę służącą Senatowi.

Assesor Seymu Soczyński z uwagi, iż Reskrypt powołany uprzedza datę ogłoszenia Statutu, sądził byđż takowy nieobowięzującym.

Marszałek Seymu godząc art: 136 z powołanym Reskryptem Kommissyi Organizacyiney, iako Członek Reprezentacyi oskarżenie przez siebie wniesione uważał.

Po czym akt oskarżenia wraz z Aktami do Kommissyi Prawodawczej z uchwały Izby odesłanym został.

Daley Sekretarz Seymowy odczytał oskarżenie Jana Wiśniewskiego byłego Woyta Gminy Młoszowa o nadużycie urzędu i oszustwo, tudzież Ignacego Boglewskiego terazniejszego Woyta Gminy teyże o współnictwo oszustwa obwinionych, które równie z aktami do Kommissyi Prawodawczej odesłano.

Nakoniec odczytanemi zostały złożone:

a) przez Delegowanego z Kapituły X. Teodora Sołtyka prośba Magdaleny Cernero-wey po Janie Cerner wdowy o pensyją Emerytalną dla niej i dzieci.

b) przez Reprezentanta Czernińskiego prośba Agnieszki Studzińskiej po Floryanie Studzińskim wdowy, także o pensyją Emerytalną.

c) przez Reprezentanta Kadłubowskiego prośba Jerzego Wiatrowicza o wyiednanie mu u: Senatu Konsensu na szynk trunków ordynarynych, które do Senatu przesłanemi zostały.

Poczem Posiedzenie do dnia poiutrzeyszego, to jest 20 Grudnia 1826 r. na godzinę 10 ranną przez Marszałka odroczonem zostało.

Jacek Księgarski,
Sekretarz Seymowy.

M O W A

Franciszka Lipczyńskiego Reprezentanta Gminy Kościelnickiej, miana na Posiedzeniu dnia 28 Grudnia 1826 r.

"Przeświena I. b. Ciała Prawodawczego!"

Zgromadzenie Reprezentantów w roku 1820 przesłało Senatowi Rządzącemu do urzędowego użycia, wnioski Reprezentantów Małkolskiego i Sztumera w przedmiocie, zawieszenia po upłynieniu lat 6 Kwalifikacyi Reprezentanta art: 19 Konstytucyi przepisanej, i zmiany art: 15 teyże Konstytucyi względem Organizacyi Sądu III. Instancyi.

Lubo wnioski te, iako odnoszące się do zmiany Konstytucyi w myśl art: 68 ustawy o Zgromadzeniach politycznych, ani wnoszonemi, a tym bardziej rozpoznawanemi w Izbie Ciała Prawodawczego byđż nie powinny, i uchwała ta Zgromadzenia Reprezentantów, odsyłająca wnioski wspomniane w myśl art: 73 za żadną i nie była od Senatu Rządzącego uważaną byđż zasługiwała.

Gdy iednakże wieści rozchodzące się, nas upewniają, iż z tych wniosków Senat Rządzący nad zakres temi wnioskami objęty, rozciąglejszy użytek zrobił, Komitet do projektowania zmian Konstytucyi wyznaczył, przez który nowy projekt Konstytucyi miał utworzyć, przeto wnioskiem jest moim upraszać Prześwieną Izbę Ciała prawodawczego, o wezwanie Rządzącego Senatu, aby raczył Reprezentacyi obiawić, kto Senat do takowego działania upoważnił, całkowity projekt zmiany Konstytucyi, aby Senat Reprezentacyi przedstawił, i na jakim stopniu usilności

Rządzącego Senatu ten krok spoczywa, aby wykazał.

Zmiana Konstytucyi cały Kray, wszystkich lud Krakowski interessuje, więc Reprezentanci Gmin wyobrażający jego całość, i okryci świętym znamięm pełnomocnictwa i ufności, o każdych szczegółach projektu zmiany Konstytucyi, w przed nim te do za-
twierdzenia byłyby przedstawionemi, wie-
dzieć powinni.

Ten wniosek mój z polecenia Izby Ciała prawodawczego uczyniony, przedstawiam pod światłą rozważę Reprezentantów i wzywam, do oświadczenia się wspólnie ze mną w obliczu Boga, Publiczności i odległej potomności, żeśmy nigdy zamierzonych przez Senat Rządzący zmian Konstytucyi nie żądali i nie żądamy. Wnioski wyżej powołane dwóch Reprezentantów, jako Artykułom Statutu urządzającego Zgromadzenia polityczne 68, 73, 89 i przysiędze prezydującego w Zgromadzeniu Reprezentantów przeciwne, i nieprawne uchylamy. Konstytucyją z łaski Najjaśniejszych Protektorów Nam nadaną, za którą, jako dar dla serc i pokoleń naszych najdroższy, nieograniczoną wdzięczność u podnóżka Ich Tronów pokornie składamy, nieetykalną mieć chcemy.,

Z mocy Uchwały Izby Reprezentacyjney ma być drukowane.

Jacek Ksieżarski,
Sekretarz Seymowy.

Z Petersburga d. 7 Gładnia D. K.
(z Ruskiego Inwalida.)

Wczoraj, w dniu Wysokiej uroczystości Imienin Najjaśniejszego Cesarza Jego-
mości, było wielkie zgromadzenie w Pałacu zimowym. Ich Cesarskie Mości przyymowali powinszowania od Urzędników Dworu, wojskowych i cywilnych, a potem od Ciała dyplomatycznego zagranicznego.

Po wszystkich cerkwiach sobornych para-
fialnych i pułkowych tutejszej stolicy, za-
noszono z rana do Najwyższego dziękczyn-
ne modły.

Jeden z naszych Dzienników zawiera artykuł następujący: — "Donoszą z Orenbur-
ga, pod d. 10 Listopada, iż Chan Bucharyy-
ski umarł. Starszy syn jego po nim nastą-
pił. Poseł wyprawiony przez Chana z Chi-
wy do naszego Dworu, przybył do twierdzy Saraczykowskiej, na linii Niższego-Uralu; prowadzi on z sobą dwa słonie i siedm ko-
ni, przeznaczonych w darze dla Najjaśniey-
szego Cesarza."

WIADOMOŚCI OD WOJSKA W GEORGII.
pod dniem 16 Listopada.

Po doniesieniu pod dniem 8 Listopada z obozu nad rzeką Cziraken, Jenerał Adju-
tant Paszkiewicz z częścią poruczonego so-
bie oddziału, robił wycieczkę za Arax, w
zamiarze przeszkodzenia Persom, odłączenia
znacznych sił, przeciwko oddziałowi Pułko-
wnika Miszczenki, idącemu z Chaństwa Szyr-
wańskiego, jako też, aby oddalić od brze-
gów Araxu partye nieprzyjacielskie, czynią-
ce w celu łupieztwa niespodziane napady na
okoliczne wioski. Niepewność wiadomości
o nieprzyjacielu, była także ważnym powo-
dem do pomyślnego ruchu.

Dnia 23 Października, oddział wojsk
Rossyjskich przeszedł przez Arax pod wsią
Maralijan, gdzie rzeka przy nieznacznej głę-
bokości, miała do 50 sążni szerokości. Ba-
talijony 41go strzelców, 7go karabinierów i
Szyrwańskiego piątego pułku przeprawiły
się przez nią na koniach dragońskich i ko-
zakich. Tegoż dnia straż przednia oddzia-
łu, pod dowództwem Majora Judina zostają-
cego, rzuciwszy most o 3 wiorsty od Araxu,
przez krętą i głęboką odnogę, przeprawiła się
na drugą stronę.

Dnia 26 Jenerał Adjutant Paszkiewicz posunawszy się przez parowy ku rzeczce Kara-Paszali, przekonał się o odstąpieniu Abbasa Mirzy do Ardebilu, iako też o tem, iż zostawiwszy przy sobie małą wojsk liczbę, resztę rozpuścił do wiosny. W tym dniu oddział przeszedłszy do 20 wiorst po przykrey drodze, miał nocleg przy dolinie Dali-Peremetty. Około 600 ludzi jazdy Tatarskiej i Ormiańskiej połączyło się z nim dobrowolnie, na wezwanie Jenerała Paszkiewicza.

Dnia 27go oddział Jenerała - Adjutanta Paszkiewicza posunął się o 10 wiorst od rzeczki Kara-Paszali: w tem miejscu stawiła się starszyna 200. rodzin poddanych Rossyi, zapędzonych do Persyi przez nieprzyaciela; z prośbą o pozwolenie powrotu na dawniejsze pomieszkanie do Karabachy. Po oświadczeniu, iż jeszcze znaczna liczba rodzin kocznie w bliskości, wysłany został przeciwko nim Jenerał-Major Szabelski z częścią Kozaków i Tatarów konnych. Pomimo okazanego mu sprzeciwienia się i niedogodnego dla działań wojskowych położenia miejsca, koczowisko to sprowadzono do oddziału, który się był posunął tym czasem o 7 wiorst na przód do strumienia Kalentar-Bułak.

Dnia 28go Major. Palakow, wysłany w podobnymże zamiarze, spotkał się z nieprzyacielem w parowie nad rzeką Derawurt, a odparłszy go woyska nasze zabrały w niewolę Beka Szyrwańskiego Nurali i o śmierć przyprowadziły Mirzę Izmasenę, przy którym znaleziono chorągiew i list od Abbasa Mirzy. Tegoż dnia Jenerał Major Szabelski, miał jeszcze pomysłą uściskę z partyją jazdy Perskiej.

Oddział Jenerała Paszkiewicza nocował dnia 28 o 6 wiorst od Szacharły.

Po osiągnięciu zupełnym celu; prze-

ścia naszych woysk za Arax, tak w oddale niu nieprzyaciela od granicy i przywróceniu do obwodów Rossyjskich wielkiej liczby wyprowadzonych mieszkańców, iako i zyskaniu znacznych zapasów żywności w kraju nieprzyacielskim, Jenerał Adjutant Paszkiewicz uznał dalsze ściganie nieprzyaciela za bezkorzystne: dla tego więc wrócił się za Arax, przeszedłszy od dnia 30 do 31 Października, tę rzekę pod Aslanduzą.

W tem miejscu głębokość Araxu jest nieznaczna, lecz nurt bardzo bystry, a szerokość wynosi do 70 sążni. Przeprawa trwała do 8 godzin, i odbyła się bez żadney dla oddziału straty.

Szybkość i zupełny skutek przedsięwzięcia za Araxem dowiodły, iż zawady, czynione w tym kraju przez samą naturę, nie mogą stanowić tamy powodzeniom woyska Rossyjskiego. Artylleryja, a nawet działa bateryjne; przeszły przez parowy i spadziście góry, które dotychczas Persowie uważali za dzielną obronę swojej ziemi.

Oddział Jenerała - Adjutanta Paszkiewicza powrócił do pierwszego swóego obozu nad rzeką Gziraken.

Zmarły tu dnia 1 b. m. Stanisław Siestrzeńcewicz, Arcybiskup i Metropolita Kościoła Rzymsko-Katolickiego w Państwie Rossyjskiem, pełniąc iak najścisley obowiązki swóego powołania, poświęcał się naukom. Długo i po kilkakrotnie zostawał Prezesem Towarzystwa gospodarskiego; w którym był jednym z najpilniejszych i najszywniejszych członków. Jęgo dzieła, owoc ogromney erudycyi, są: Historia Tauryki (Krymu), gdzie dwa razy sam podróżował, i Rys badań historycznych o początkach Sławian, etc. in 4to. Z zapałem przeymował wszelkie odkrycia świata uczonego, i opiekował się gorliwie tem wszystkiem, cokolwiek tyczyło się rozszerzania sztuk użytecznych społeczności. Wstrzemięźliwość w najwyższym stopniu doprowadziła go do lat Patryarchalnych; a rzadne rozłożenie godzin dnia każdego między prace urzędu i literackie, pozwalało mu wszystkiemu wystarczyć. Zgasł ze spokojnością pobożnego, ze spokojnością człowieka, który przez swe prace i dobre uczynki zabiera żal duchowieństwa, i zostanie w pamięci wszystkich klas społeczności.

DODATEK

DO N^{ro} 5.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

Z KRAKOWA DNIA 10 STYCZNIA 1827 ROKU WE SRODE.

OBSERWACYIE METEOROLOGICZNE.

Barometr dla lepszego porownania zredukowany na C° Raumira.

Dzień godzina	Barometr z reduk: na 00	Therm: czyli stop:zin i. celsa	Higro- metr	Wiatr	Stan Atmosf.	UWAGI.
Stycz: god: 7	cali lin: 27 4, 721	stopnie — 1. 2	stop: 85	Półn: Ws: Słaby	Pochmurno	Mgła
12	26 6, 286	— 0. 6	81	" "	"	"
6. 3	" 7, 062	— 0. 2	81	" "	"	Śnieg.
9	" 8, 259	— 0. 3	81	" "	"	"
7. 7	27 7, 520	— 2. 7	85	Północny Słaby	Pochmurno	"
12	" 6, 516	— 1. 0	81	Południo: Słaby	"	"
3	" 6, 078	— 1. 5	83	Północny Średni	"	"
9	" 5, 610	— 1. 6	85	" Słaby	"	"
8. 7	27 4, 606	— 2. 3	83	Zachodni mocny	Pochmurno	o go: 10 1/2 śnieg.
12	" 3, 236	— 0. 0	76	" "	"	"
3	" 2, 250	— 0. 1	78	" "	"	o go: 3 1/2 śnieg.
9	" 1, 244	+ 0. 8	84	" "	"	"

J. Stęczkowski, Zast: A. O.

Z Warszawy d. 3 Stycznia.

Dyrekcya Główna

Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego

Odwołując się do obwieszczenia swego z dnia 30 Listopada r. b. w Gazecie Warszawskiej umieszczonego; Dyrekcya Główna ze względu, że mało osób zgłasza się do odebrania tak procentów na bieżące pół-

rocze, jako też i należności, za wylosowanie Listy Zastawne, przypomina interesantom: iż codziennie (wyjąwszy święta) od godziny 9tej z rana do 3ciej po południu, otwarta jest Kassa wypłat w gmachu Dyrekcji Głównej przy ulicy Sto-Jerskiej. — Wzywa ich zarazem, ażeby wcześniey po odebraniu swej należności zgłaszać się chcieli albo wienm stósownie do przepisów prawa, a

dnia 19go Stycznia r. b. wypłata powyższa zamknięta będzie, i pieniądze do Depozytu złożone zostaną, z kąd za podaniem tylko prośby, odebrane być będą mogły.

W Warszawie d. 31 Grudnia 1826 r.

Radca Stanu, Prezes:

Kalinowski.

Pisarz Dyrekcyi Głównej.

Dziwnowski.

Z Paryża d. 25 Grudnia.

Mamy tu doniesienia z Madrytu do 18 a z Lizbony do 12 Grudnia; lecz nie zawiera nic pewnego o prawdziwym położeniu rzeczy w prowincjach Portugalskich, w których wychodnie wznieśli wojnę domową. Zdać się tylko, że gdy Brygadyer Magesti z Alemteio na ziemię Hiszpańską odparty został, postąpił na nowo przeciw Algarbii, przeszedł za rzekę Guadiana i znajdował w okolicy Estremoz w pobliżności wojska konstytucyjnego. Zmiarem jego być miało złączyć się z wojskami Margr. Chaves i Vicehrabi Silveiry, którzy dobrowolnie czyli z przymusu zwrócili się z drogi do Oporto.

Do kasy związku przyjaciół Greków weszło w przeszłym tygodniu 11,650 Fr. pomiędzy któremi 8000 z Strazburga, 2000 z Metz i 500 Fr. od P. Chateaubriand.

Podług doniesień z Nowegojorku pod dniem 23 Listopada Boliwar odpłynął na końcu Sierpnia z Limy, przybył dnia 15 Września do Guayaquil, z kąd udał się łodem w dalszą drogę do Bogota. Gazety Bogotskie do 2go Listopada nie donoszą jednak jeszcze o jego przybyciu do Kolumbii.

Z Lizbony d. 7 Grudnia.

Margr. Alagrate nalegał wczoraj w Izbie parów o utworzenie dwóch komisyy, jednej dla spraw wojskowych, drugiej spraw

zagranicznych. Posiedzenie trwało tylko 5 kwadransów. Druga Izba trudniła się roztrząsaniem projektu zaprowadzenia w wszystkich miejscach straży bezpieczeństwa, które mieć mają moc więzienia każdego wydającego krzyk buntowniczy lub pisma buntownicze rozszerzającego. Potem odczytany został projekt do ustawy tyczącej się urzadzania sądownictwa.

Wczorajsza Gazeta rządowa nie zawiera nic o zdarzeniach w Portugalii. Zaprzeczyć nie można, iż położenie nasze jest krytyczne. Lud jest nie wiadomy dla poznania swoich korzyści i ślepo słucha duchownych, którzy terazniejszemu systematowi nienawiść zaprzysięgli. Milicyje czynią wprawdzie regularnie zewnętrzną służbę w stolicy, ale gdyby przyszło do walki, nie można w nich wielkiej nadziei pokładać. Nie zbywa na officerach, ale na żołnierzach.

— Dnia 9. —

Deputacya od Izby parów złożyła Rejentce adres powinszowania z powodu zaręczenia Królowey Maryi II. z Infantem Don Miguel. W odpowiedzi na ten adres wyraziła Rejentka deputacyi: "Jakkolwiek kilkunastu wyrodnym Portugalczyków, którzy w kraju ościennym znaleźli opiekę, usiłują spokoyność naszą przerwać, nie przestrasza mnie to wcale, gdyż widzę się otoczoną świetnymi potomkami owych bohaterów, którzy w dniu 1. Grudnia 1640 tak chwalebnie walczyli za przywrócenie niepodległości kraju naszego."

W Izbie deputowanych dnia 7 P. Beraklami oskarżał Ministra morskiego Quintela, który wczasie nieobecności i choroby Ministra wojennego zarządzał sprawami wojskowemi, że zaniedbał zaopatrzyć twierdze w osady i amunicyją, i że z braku tylko amunicyi zamek Braganca poddać się rokoszanom mu-

siał. Quintella złożył zaraz swdy urząd i Reientka przyjęła iego złożenie. Gdy we środę w wieczór wychodził z bióra swojego napadła go kupa ludzi, wyrzucając mu iego postępowanie z groźbą, iednak nie zrobiła mu żadney przykrości.

Izba parów przyjęła dnia 9 uchwaloną przez Izbę deputowanych ustawę zawieszającą osobistą wolność większością głosów. Biskup Algarbii oświadczył, iż środek ten jest nader potrzebny, gdyż trzy zamachy grożą razem konstytucyi: powstanie, napad zagranicznego nieprzyjaciela i zdrada wielu urzędników. Hr. Villareal doniósł Izbie, że ma zapewnienie, iż Margr. Chaves tytułować się każe Królem Emanuele II.

Ministerstwo wojenne oznaymiło urzędownie: "Że gdy służba Króla Don Pedro IV. obrona oyczyzny, iey honor i niepodległość wymagają spieszego uzupełnienia korpusów wojska, przeto Xiężna Reientka wydała dowodzącym po prowincyach Jenerałom rozkaz, aby niezwłocznie podali do wiadomości publiczney, że wszyscy ochotnicy, którzy w 30 dni po niniejszem ogłoszeniu wyjdą w służbę do piechoty, jazdy i strzelców, do dwuletniej tylko służby obowiązani będą."

Powyższe Ministerstwo oznaymiło z nadeszłych doniesień co następuje:

"Jenerał Caula donosi pod dniem 9 b. m., że wysłał szpiegów przeciw rokoszanom, którzy p kazali się w okolicach Juramenha, Villa-Vicoisa, Borba i Estremoz. Jenerał Hr. Villa-Flor pisze pod dniem 8 że idzie za poruszeniami buntowników, którzy zeszłej nocy stali w San-Romano i ztamtąd ułali się ku Gadianie. Jenerał Mello donosi z Villa-Perico pod dniem 6, że dowiedział się, iż osada Bragancy poddała się jeszcze dnia 26 Listopada. Oficerowie zostali po dwóch razem powiązani i przez ułanów Hiszpańskich

do Hiszpanii poprowadzeni, a żołnierzy przyłączono do pułków buntowników. Gdy Jenerał Mello dowiedział się, że cała prowincya Traz-os-Montes zamieniła się w zbrojne kupy, które przeszkadzały iego poruszeniom, postanowił zatem osadzić z Jenerałem Claudino linią nad Tamegą. Chaves opanowane zostało dnia 4 przez zbroynych powstańców. Jenerał ten zapewnia, iż wielu żołnierzy Hiszpańskich nayduie się przy rokoszanach. Według doniesienia Gubernatora Oporto pod dn em 8 prowincya Minho uratowana została przez zajęte przez Jenerałów Mello i Claudino nad Tamegą stanowiska. Podaie tenże Gubernator przedsięwzięte do obrony Oporto środki."

Powrót do Ministeryum PP. Almeida i Sabras Brancamp sprawiło naylepsze skutki; wszystkie Ministerstwa są teraz osadzone i sprawy krajowe odbywane są śpieszno.

Przez nadeszły wczoraj z Oporto parowy statek dowiadujemy się, że Jenerałowie Mello, Claudino i Margr. Angeia stanawszy nad Tamegą i osadziwszy most pod Amaranthe, zasłoniłi Oporto i prowincyą Minho. W Oporto była wielka trwoga i wiele rodzin udało się na parowy statek, ale na wiadomość o połączeniu się trzech Jenerałów uspokoiły się umysły. Większa część mieszkańców jest uzbroiona i Jenerał Stubb oświadczył, iż będzie miasta bronił. Z południa nie wiele nadeszło doniesień. Słychać tylko, że Hiszpanie nie wpuszczają do kraju swojego zbiegów Portugalskich. Listy z północy donoszą, iż Pułkownik Valdez uszedł i nayduie się znowu w Portugalii. Wojska Angielskie nie mogą tu przed końcem bieżącego miesiąca przybyć. Naydujący się zaś na flocie Angielskiej 800 żołnierzy morskich i 1300 matkow odbywają codziennie ćwiczenia, iednak nie czynią jeszcze przygotowań do wysiadzenia na ląd. Poseł Angielski naydował się już wczoraj o godzinie 8 z rana w pałacu Reientki.

Wczoraj schwytano tu dwóch szpiegów buntowników.

Z Midrytu d. 14 Grudnia.

Dnia 13 nadbiegło do Posła Angielskiego dwóch gońców z Londynu, z których ieden milę od stolicy przez bandę rabusów zatrzymany został.

Zadziwia wszystkich iak P. Zembrano przy nędznym naszym skarbie mógł tak wystawnie oporządzić woyska Hiszpańskie w Madrycie, zwł szcza jazdę gwardyi Królewskiej, co Króla podczas ostatniego wystąpienia tych woysk nadzwyczaj ucieszyło.

Rokoszenie zostali w Alemeito pobitemi i aż do granicy Hiszpańskiej przez woyska konstytucyjne ściganemi, lecz inną stronę weszli znnow do Portugalii.

TEATR NARODOWY.

Jutro we Czwartek, to jest dnia 11go b. m., daną będzie wielka nowa komiczna Opera w 2 obszernych aktach, z Włoskiego przetłomaczona przez W. Bogusławskiego z muzyką sławnego Rossiniego: *Włoszka w Algierze*.

LOTERYJA KRAJOWA.

W 224 Ciągnienu dnia 10go Stycznia r. 1827 w przytomności Osób od Rządu do tego wyznaczonych, wyciągnięte z koła zostały Numera następujące:

14. 18. 8. 4. 58.

Przyyszle 225 Ciągnienu dnia 17go Stycznia 1827 r. przpada.

Dnia 8 i 9 Stycznia 1827 r.

Gena Zbóż różnego gatunku na Targu w Krakowie sprzedawanych.

	1.	2.	3.	4.
Korzec	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.	Zł. gr.
— Pszenicy	15 —	14 15	12 —	11 —
— Żyta	11 15	11 —	10 15	10 —
— Jęczmienia	11 —	10 —	9 —	8 15
— Grochu	— —	— —	— —	— —
— Owsa	7 15	7 12	7 6	7 —
— Jagiek	19 15	18 —	17 —	16 —
— Rzepaku	— —	— —	— —	— —

W Gdańsku dnia 1 Stycznia.

Łaszi 30 Korcy wynoszący

	od	Złp.	660	do	750.
Pszenicy	—	—	498	—	510.
Żyta	—	—	468	—	480.
Jęczmienia	—	—	384	—	402.
Owsa	—	—	750	—	780.
Grochu	—	—	—	—	—

DONIESIENIA.

Z mocy Dekretu Wysokiego Trybunału I. Instancyi W. M. Krakowa z Okręgiem Wydziału II. Dnia 1go Lipca 1826 roku, zapadłego; podpisany Notaryusz zawiadomia Publiczność, iż Ruchomości po Starozakonnym Sachnie Aszer Rzeźbiarzu pozostałe, inwentarzem urzędownie spisany objęte, mianowicie; Suknie, bielizna, pościel, stolarszczyna, miedz, mosiądz, i różne zelazno, porcellana, fajans, szkło, warszaty, kamienie, różne poncyny, narzędzia, i instrumenta, do kunsztu rzeźbiarskiego należące, nakoniec książki hebrajskie, po tymże pozostałe, na dniu 8. Stycznia, i następnych r. b. w mieście żydowskim przy Krakowie w Domu pod L. 21 stojącym, przez Publiczną licytacją za gotową srebrną courant monetę sprzedawane będą. Po ukończeniu którez ruchomości po f. p. Tekli z Mateckich Auerowej pozostałe, na Piasku przy Krakowie w Domu pod L. 4 stojącym, będące jeszcze lw d. 11 Grudnia 1826. r. na sprzedaż Publiczną wystawić się miały, sprzedanemi zostaną. — W Krakowie dnia 2go Stycznia 1827 roku.

Leo Rom cz Przeczółkowski.

Podpisany Notaryusz publiczny Wolnego Miasta Krakowa z Okręgiem, w moc Rezolucyi Wysokiego Trybunału Iwszej Instancyi Wolnego, Niepodległego i ściśle Neutralnego Miasta Krakowa z Jego Okręgiem, dnia 29 Grudnia 1826 r. do Nru 5004 wydanej, zawiadomia Publiczność, iż ruchomości po f. p. Ignacym Łabiewskim pozostałe, iako to: Suknie, Bielizna, Passy, Stolarszczyna, Książki, Srebra, Tabakierki, Malowidła i Zegary, w dniu 15 Stycznia r. b. 1827 r. o godzinie 9tej ranney przez publiczną licytacją w Domu pod L. 256 przy ulicy Gołębiey za gotową srebrną zapłatę sprzedawane zostaną.

W Krakowie dnia 5 Stycznia 1827 r.

Ignacy Rogulski, Notaryusz.

Eleonora z Dębowskich Wodzicka mieszkająca na ulicy S. Anny pod Nr. 305 uwiadoma wszystkich Kupcow różnego wyznania i rozmaity handel prowadzących, również iako i Rzemieśników, tudzież Piekarzy, Rzeźników, Rybaków, &c. iż wszystko płaci zawsze gotowem pieniądzem, a przeto żaden dług na rejestr brany, nie będzie od niej przyjęty, i to co rok Gazetom obwieszcza. W Krakowie d. 6 Stycznia 1827 roku.

Dodatek drugi

do N^{ru} 3.

GAZETY KRAKOWSKIEJ

DYARIUSZ SEYMU

RZECZYPOSPOLITEJ KRAKOWSKIEJ.

Posiedzenie 9.

NA POSIEDZENIU DZIEWIĄTEM
wniesione były głosy na piśmie przez Re-
prezentantów: *Puszkowskiego* i *Wężyka*, a
złąd debaty innych Reprezentantów, doty-
czące się obioru JW. Nikorowicza na prze-
szłym posiedzeniu, lecz gdy takowe głosy
przez wyżey wspomnianych Reprezentantów
dla zmoderowania ich cofnione, i do Łaski
Marszałka oddane nie zostały przeto te, ró-
wnie iak głosy Reprezentantów w tym przed-
miocie podnoszone, w Protokóle Obrad u-
mieszczone nie są.

Delegowany z Akademii *Hube* znajdując
nie stósowną Odpowiedź w Protokóle Dele-
gowanego z Akademii *Słotwińskiego* opartą
na Artykule 152 Statutu, co do możności
Senatu udzielenia sankcyi Uchwale Izby w
wyborze JW. Nikorowicza na Prezesa Sena-
tu, wniósł, aby takowa z Protokołu wypu-
szczoną została.

Delegowany z Akademii *Słotwiński* w od-
powiedzi przedstawił, iż nie stósował po-
wołanego Artykułu do wyboru, iedynie do
materyi wytoczoney o potrzebie rezygnacyi

Urzędu dożywotniego, w razie przyięcia U-
rzędu czasowego, wczem Izba Uchwały bez-
poprzedniej Inicyatywy Senatu, wydawać
nie może, a gdy w Protokóle Obrad Izby nie-
umieszczono żadney Uchwały, iedynie za-
strzeżenie, przeto wniosek swój iak i Re-
prezentanta *Hube*go za załatwiony uważa.

Reprezentant *Siemoński* odczytał głos
swoy na piśmie, iak następuje:

» Tak byłem wzruszony i pomieszany na
» ostatniej sessyi Seymu, z otrzymanych dla
» mnie, sługi Waszego, to iest Narodu, ty-
» lu dowodów okazanego mi od was Dostoy-
» ni Mężowie publicznego szacunku, na któ-
» ry, robiąc moją powinność tylko prawe-
» go i Konstytucyinego Obywatela, a da-
» wnief i teraz wiernego poddanego moim
» Monarchom, niespodziewałem się zasłu-
» żyć, tak dalece, że nie byłem w stanie
» odpowiedzieć Wam JJWW. Reprezentanci,
» równie i tobie Szanowny nawzajem dla
» mnie Mężu JW. Kryspinie Hrabio Żelen-
» ski, co mnie raczyłeś okryć swoiemi po-
» chwałami, których nie interes, nie bojaźń,

nie pochlebstwo były pobudką, ale może zbyt nie uniesienie się Twoje, za nowo obranym Mężem na Prezesa Senatu, dla którego to wyboru poświęciłeś dwóch Kandydatów, czyli raczej Rywalów walczących z sobą i ubiegających się o chwałę Konstytucyjną, i razem o serce tej młodej, pięknej i honor kochającej Rzeczypospolitej Miasta Krakowa i jego Okręgu. Dziękuję ci za tę łaskę i pochwałę JW. Reprezentancie (jakobym zapory Władztwa niedopuszczając ubiegania się o Urząd Naczelnika tego Kraju, odsunął), lecz przyznać iey tylko sobie samemu niemożę, winienem ią podzielić z tym Szanownym i pełnym niezłomnego charakteru Mężem, (co tu od nas niech przyjmie publiczną wdzięczność) który te szranki czyli zapory niedopuszczające do turniejów sławy Narodowej ubiegania się nikomu Konstytucyjną siłą przez godzinę walcząc, lat temu trzy przelamał, i do szranków ubiegającego się Kandydata, dwa razy ukwalifikowanego, nie surowego, ale wytrawnego, i śmiałego, wprowadził. Lecz ani ja, równie jak i ten Szanowny Mąż JW. Repr: Librowski, nie pyszniemy się, ani unosimy z otrzymanych pochwał, bo wszyskie nikczemne uniesienia, iakie na słabych Ludziach, pycha, duma lub zemsta, zwykły działać, obce są sercom dobrze myślącym.»

» Ale pysznić się z otrzymanego od Was Dostojni Mężowie, iako Reprezentantów Narodowego szacunku, której to kwalifikacyi co raz, godniejszym być iednym było całego życia moiego celem. Bogu niech będą Najwyższemu dzięki, że iednak Konstytucya nasza Duszy swojej tej naydzielniejszej iey życia podpory, iaką iey traktujący Monarchowie w Reprezentacyi na-

dali, nieustrasili, że nowo teraz wybrany przez Nas Prezesa, Mąż znany i kwalifikowany w Rządzie mądrym Nayiaśniejszego Cesarza Austrii, (nie tylko w Xięstwie byłem Warszawskiem,) gdzie nierównie trudniejsze były kwalifikacye i są, gdy mówię nowo obrany Prezes Senatu, Siebie, Reprezentacyą i Senat, w ieden nierozdzielny węzeł Konstytucyjny złączy, gdy się swem światłem i ogniem miłości dobra publicznego ożywiać nawzajem będą, gdy wspólnie Prezes Senatu z Reprezentacyą tę harmoniā między Rządem Najwyższym, i jakim iest Senat, i Narodem, którego Reprezentacya iest organem, tę powagę przywoła, i uszanowanie wzajemne Rządowi i Reprezentacyi należne zachowa. Ustanie wszelka obawa o Jey stan, a nabrawszy sił życia nowych, ta Konstytucya, silniejszym Rząd robi, Reprezentacyą, Senat, Trybunały i Akademią, na stopniu godnym tego politycznego bytu. który Nam Nayiaśniejsi Monarchowie nadal postawi.»

Marszałek Seymu zapytał się Izby Prawodawczej, czyli odczytany głos Reprezentanta Siemońskiego w Protokóle umieszczonym być ma.

Reprezentant *Librowski* z powodu przywiezionej w tymże głosie pochwały dla niego, iako obstawiającego, na zeszłych posiedzeniach Zgromadzenia Reprezentantów, za całością Konstytucyi przeciwnym był, umieszczeniu go w Protokóle, bowiem ztąd chlubić się nie miał zamiaru.

Reprezentant *Siemoński* lubo w głosie swym nieznaydował pochwał, iedynie oddawanie sprawiedliwości Reprezentantowi *Librowskiemu*, zezwalał na wypuszczenie onegoż z Protokółu na ten czas, iezeli również pochwały głosem Reprezentanta *Kryspina Hr. Żeleń-*

skiego na poprzednim posiedzeniu odczytanym objęte iemu oddawane z Protokołu usuniętemi zostaną, uchybienia bowiem wdzięczności prywatnego względem prywatnego uważa być wadą, ale niewdzięczność Narodu sądzi być występkiem.

Reprezentant *Czerwiński* w załatwieniu tej okoliczności sądził, iż Reprezentant *Librowski* od swego wniosku odstąpi.

Reprezentant *Librowski* nie odstępował od swego żądania.

Assessor Seymu *Soczyński* umieszczenie w Protokole głosu, nie uważał za ułżwienie skromności Reprezentanta.

Reprezentant *Siemoński* unikając dłuższych dyskusji nad przedmiotem obecnym od wniosku swego odczytanego, odstępował.

Reprezentant *Czerwiński* nie zezwalał na wypuszczenie głosu Reprezentanta *Siemońskiego* żądał kreskowania.

Delegowany z Akademii *Słotwiński* znajdując w Statucie przepisu kreskowania na wyrazy, oświadczył, iż to tylko przy wyborach Prezydującego w Zgromadzeniu Reprezentantów, i trzech Kommissyi Seymowych, niemniej na projekta od Senatu i Obywateli w materji Prawa podane, na miejscu.

Reprezentant *Czerwiński* w odpowiedzi oznajmił, iż kreskowanie na wyrazy, iako do innych wypadków oprócz wyżej wyszczególnionych odnoszące się dopuszczone być winno.

W skutek więc sekretne go kreskowania gdy za umieszczeniem w protokole głosu Reprezentanta *Siemońskiego* co do pochwały Reprezentantowi *Librowskiemu* oddane, było głosów 22. za nieumieszczeniem, zaś 17, przeto głos Reprezentanta *Siemońskiego* całkowicie w Protokole umieszczonym został.

Sekretarz Seymu na wezwanie Marszałka odczytał Reskrypt Senatu zawiadamiający, iż Prezes Senatu z powodowany ustnem wezwaniem JJ. WWnych Rezydentów Trzech Najjaśniejszych Protegujących Dworów, przedstawił Senatowi odebrane dawniej od Nich w sposobie konfidencyjnym Odezwy, oznajmujące Wolę Tychże Najjaśniejszych Protektorów, ażeby Art. 19 Konstytucyi w teraźniejszym Posiedzeniu Prawodawczem ściśle był zachowanym, że atoli Odezwy te konfidencyjnymi tylko były, Senat osądził za rzecz przyzwoitą wstrzymać się z stosowaniem owych nżyciem, dopóki by Notami Urzędowemi Wola wyż namieniona nie została Mu oświadczoną, gdy zaś pod dniem 15tym b. m. i. r. odebrał Notę rzeczonych wyżej JJ. WWnych Rezydentów obejmującą żądanie, ażeby wspomniane Odezwy, uważane za mające cechę urzędowości, iak najszybciej Prezydującemu w Zgromadzeniu Reprezentantów udzielone zostały, przeto Senat takim życzeniem powodowany Noty, te w Oryginałach przesłał.

Izba Prawodawcza znajdując trzy Noty wraz z jednym Annexem pisane w języku Francuzkim, takowe z ducha Artykułu 20 Konstytucyi Senatowi dla nakazania przłożenia onych na język Polski zwrócić postanowiła.

Delegowany z Kapituły X. Łancucki Prezydujący w Kommissyi Kwalifikacyjney odczytał Izbie Rapport Kommissyi wraz z opinią i listą Kandydatów, na Urząd Senatora czasowego czteroletniego, w miejsce wychodzącego Senatora Pana Ludwika Sobolewskiego, obejmującą dwóch Kandydatów.

1. Pana Jakóba *Czerwińskiego* Reprezentanta. Gminy II. Miasta Krakowa.
2. Pana Ludwika *Sobolewskiego* dotychczasowego Senatora.

Po dopełnieniu wporządku Statutem wskazanym kreskowania, gdy Pan Czerniński Jakób otrzymał głosów siedm, zaś Pan Sobolewski Ludwik głosów trzydzieści dwa, przeto Marszałek Seymu Pana Ludwika Sobolewskiego, iako większość głosów otrzymującego Senatorem czasowym na lat cztery od dnia 1go Stycznia 1828 roku poczynając ogłosił.

Reprezentant X. *Dzianot*, z powodu przypadającej w dniu jutrzejszym Uroczystości Imienin Najjaśniejszego MIKOŁAJA Igo Cesarza Wszech Rossyi Króla Polskiego Protektora Rzeczypospolitey Krakowskiej, a razem smutney pamiątki Wiekopomnego Najjaśniejszego ALEXANDRA Igo Poprzednika Jego, któremu kraina nasza nadanie karty Konstytucyney jest winną, żądał, aby dla oświecenia dnia tego wyznaczoną została Delegacya do złożenia życzeń JW. Rezydentowi Tego Najjaśniejszego Monarchy od Zgromadzenia Reprezentantów, i uproszenia o przesłanie tychże do podnożka Tronu Najjaśniejszego Pana.

Izba Prawodawcza powodowana temi samemi uczuciami wdzięczności dla Najjaśniejszego Protektora do oświadczenia życzeń Izby Delegacyą z Marszałka i Assessorów Seymu wyznaczyła.

Reprezentant Kryspin Hr. *Zeleniski* z przyjętego dotąd zwyczaju, przedstawiał, równie potrzebę wyznaczenia Delegacyi do JWgo Józefa Nikorowicza mianowanego Prezesem Senatu dla oświadczenia Onemuż życzeń Izby, do którego wniosku Izba przychylając się powyżey wyznaczoną Delegacyą, do złożenia życzeń JWmu Nikorowiczowi upoważniła.

Delegowany z Kapituły X. *Lancucki* Prezydujący w Kommissyi kwalifikacyney odczytał Rapport teyże Kommissyi i opinią

co do Kandydatów ubiegających się o wakujące dwa Urzędo Sędziów Appellacyinych czasowych, w miejsce wychodzących Pana Wincentego Gołuchowskiego i Pana Jakóba Mączeńskiego, niemniej listę Kandydatów przez Kommissyą ułożoną, obeymującą Kandydatów:

PP. Jakóba *Czernińskiego*.

— Wincentego *Gołuchowskiego*.

— Jakóba *Mączeńskiego* i

— Woyciecha *Skarzyńskiego*

dodając, iż lubo Kandydat Pan Jacek Kawecki ma sobie równie przyznaną kwalifikacyą od Kandydacyi iednak odstąpił, Pan Maciej Woiewódzki zaś posiadający wszystkie kwalifikacye Artykułem 19 Konstytucyi przepisane z powodu braku tylko Obywatelstwa w kraju tutejszym na liście Kandydatów umieszczonym nie został.

Delegowany Sędzia Pokoju *Lipczyński* złożył prośbę Pana Macieja Woiewódzkiego o umieszczenie go, na liście kandydatów, następnie Reskrypt Senatu z daty dzisiejszey, przyznający Onemuż prawo Obywatelstwa, i żądał umieszczenia tego Kandydata na liście.

Assessor Seymu Soczyński, iakkolwiek podanie to znajdował bydz opartem na Artykule 112 Statutu, z powodu iednak, iż Reskrypt Senatu co dopiero odczytany niebył przez Kommissyą kwalifikacyiną rozpoznawanym żądał odesłanie onegoż do teyże Kommissyi, która opinią swą na przepisach Artykułu 3 i 7. Konstytucyi zagruntuje.

Reprezentant *Węzyk*, iako Członek Kommissyi kwalifikacyiny oświadczył, iż gdy Panu Woiewódzkiemu do zupełnych kwalifikacyi prawem wywaganych, brakowało tylko powodu Obywatelstwa, który teraz składa, przeto w umieszczeniu tegoż na liście Kandydatów niezachodzi żadna przeszkoda.

Reprezentant *X. Łuncucki* objaśniał, iż Pan Woiewódzki posiada Nominacyą Króla na Sędziego Kryminalnego w Lublinie w Epoce Xięstwa Warszawskiego wydaną, iedynie z powodu braku Prawa Obywatelstwa za ukwalifikowanego uznanym nie został.

Izba Prawodawcza z powodu dopełnionych dowodów kwalifikacyi przez złożenie Prawa Obywatelstwa Pana Macieja Woiewódzkiego na liście Kandydatów do Urzędu Sędziego Appellacyjnego umieścić uchwaliła.

Reprezentant *Czerwiński* z mocy służący sobie władzy od Kandydacyi na Urząd Sędziego Appellacyjnego, odstąpił.

Po spisaniu przeto list Izba przystąpiła do wyboru dwóch Sędziów Appellacyjnych, a gdy w skutek sekretne go kreskowania okazało się, iż

P. Wincenty <i>Gołuchowski</i> miał głosów	26.
P. Jakób <i>Mączyński</i>	26.
P. Maciej <i>Woiewódzki</i>	17.
zaś P. Wojciech <i>Skarżyński</i>	3.

Przeto Marszałek Seymu P. Wincentego Gołuchowskiego i P. Jakóba Mączyńskiego, iako najwięcej kresków otrzymujących, Sędziami Appellacyjnymi czasowemi na lat dwa od dnia 1go Stycznia 1828 r. rachując, ogłosił.

Reprezentant *Czerwiński* z powodu zachodzący równości głosów przez mianowanych Sędziów uzyskanych, a ztąd zachodzący potrzeby oddania iednemu z nich pierwszeństwa w zasiadaniu w Sądzie Appellacyjnym, oddawał to pod rozstrzygnięcie Marszałkowi Seymu.

Marszałek Seymu na zasadzie dawniej piastowanego przez P. Wincentego Gołuchowskiego Urzędu Sędziego, onemuż pierwszeństwo przyznał.

Delegowany z Akademii *Słotwiński* mając wiadomość o przedstawić się mającym proiekcje mianowania ieszcze iednego Sędziego Appellacyjnego dla pomnażających się coraz bardziej czynności Sądu Appellacyjnego z okazji Spraw Hypoteczných drogą Appellacyi od Decyzyi Kommissyi Hypoteczney przychodzący, uznawał potrzebę mianowania Zastępcy Sędziego Appellacyjnego, z Kandydata najwięcej po obranych kresków mającego.

Marszałek Seymu w odpowiedzi oznaymił, iż w razie potrzeby Sędziego Appellacyjnego zastępuie Sędzia Trybunału I. Instancyi do uzupełnienia kompletu dobrany.

Reprezentant *Librowski* zawiadomił Izbę, iż w dniu jutrzejszym zabierze głos, w którym dowodzić będzie istotną potrzebę przybrania ieszcze iednego Sędziego Appellacyjnego, tak z powodu wzrastających czynności Hypoteczných, iak niemniej z powodu ubytku JW. Nikorowicza przeniesionego na Urząd Prezesa Senatu.

Po czem Marszałek Seymu Posiedzenie do dnia następnego, to iest ośmnastego Grudnia r. b. godziny 10tey ranney, odroczył.

JAN KANTY SIWECKI,

Sekretarz Seymu.

